

И ^{въ}засѣданіе-то на старцы-тѣ да го хвалятъ.

33 ^аТой промѣнявъ рѣкы въ пустынѣ, И водны изворы въ сушѣ:

34 ^аПлодоноснѣ-тѣ землѣ въ соленї,

Заради нечестіе-то на жители-тѣ ѝ.

35 ^аПромѣнявъ пустынѣ-тѣ въ водны езера,

И сухѣ-тѣ землѣ въ водны изворы.

36 ^аП тамъ населявъ гладни-тѣ,

И съставягъ градове за населеніе,

37 ^аИ сѣжатъ нивы, и садятъ лозія,

Които давать плодове и рожбы.

38 ^аИ ^бблагославя гы, и ^асильно ся умножаватъ,

И скотове-тѣ имъ не умалява.

39 ^аА намаляватъ и смиряватъ ся,

Отъ утѣшеніе, злочастіе, и тѣжкѣ.

40 ^аТой издиша прѣзрѣніе вързь князове-тѣ,

И правы гы да ся скытатъ въ пустынѣ

дѣтю нѣма пахъ.

41 ^аА ницій-тѣ възвышава отъ униженіе,

И ^адава му челядь като стадо.

42 ^аПраведни-тѣ гледать, и ся радуватъ;

^аА всяко беззаконіе Ѣе загради устата си.

43 ^аКойто е мудръ, нека внимава на това:

И Ѣе разумѣхъ Господни-тѣ милости.

ПСАЛОМЪ 108. (по Слав. 107.)

Пѣснь, псаломъ Давидовъ.

1 ^аУтѣрено е сърдце-то ми, Боже:

Ще пѣхъ и Ѣе пѣсонѣхъ, и съсь славѣ-тѣ си.

2 ^аСъбуди ся псалтирю, и китаро:

Ще ся събудіхъ рано.

3 Ще ти словословіяхъ, Господи, между народы-тѣ,

И Ѣе ти пѣсонѣхъ между племена-та.

4 Защото твоя-та милость ся възвеличи по горѣ отъ небеса-та,

И твоя-та истина до облаци-тѣ.

5 ^аВъзнеси ся, Боже, надъ небеса-та:

И слава-та ти да бѫде надъ всичкѣ-тѣ землѣ.

6 ^аЗа да ся избавять твои-тѣ възлюбленни,

Спаси съ десницѣ-тѣ си, и послушай мя.

7 Богъ говори въ святилище-то си:

Ще тѣрьствуувамъ, Ѣе раздѣлѣхъ Сихемъ,

И долѣ-тѣ Сокрохъ Ѣе размѣрѣхъ.

8 Мой е Галаадъ, мой Манаасій:

Ефремъ е крѣпость на главѣ-тѣ ми:

^аА Іуда законоположитель мой:

9 Мозавъ е умывалница-та ми.

Вързъ Едомъ Ѣе хвѣрлѣхъ сапогъ-тѣ си:

^а Псал. 22; 22, 25. 111; 1.
^б 3 Цар. 17; 1; 7.
^в Быт. 13; 10. 14; 3. 19; 25.
^г Псал. 114; 8. Иса. 41; 19.
^д Быт. 12; 2. 17; 16, 20.
^е Иех. 1; 7.
^ж 4 Цар. 10; 32.
^з Иов. 12; 21, 24.
^и 1 Цар. 2; 8. Псал. 113; 7, 8.
^и Псал. 75; 52.

^и Иов. 22; 19. Псал. 52; 6.
^{58; 10.}
^а Псал. 5; 16. Псал. 63; 11.
^{Прил. 10; 11. Рим. 3; 19.}
^и Псал. 51; 9. Иер. 9; 12. Осія
^{14; 9.}
¹⁰⁸
^а Псал. 57; 7.
^и Псал. 57; 7.
^и Псал. 57; 8 — 11.

Ще вѣкликихъ надъ Филистимскѣ-тѣ землѣ:

10 ^аКой Ѣе мя въведе въ ограденый-тѣ градъ?

Кой Ѣе мя заведе до Едомъ?

11 Не ты ли, Боже, който си ны отхвѣрлиль?

И ты Боже, който не излизашъ съ наши-тѣ воинства?

12 Дай ни помошь отъ скърбѣ-тѣ,
^{Зашото е. суетно спасеніе отъ человѣка.}

13 ^жЧрѣзъ Бога ный Ѣе направимъ юна-
^{чество:}

И той Ѣе стжиче врагове-тѣ ни.

ПСАЛОМЪ 109. (по Слав. 108.)

Първому пѣвцу. Псаломъ Давидовъ.

1 Боже, хвало моя, ^ане дѣй мѣлча:

2 Защото нечестивы уста, и уста коварны
^{ся отворихъ върхъ мене;}
<sup>Говорихъ противъ мене съ лѣжливъ я-
^{зыкъ.}</sup>

3 И съ думы ненавистни ми обыкновихъ,
<sup>и ратовать противъ мене ^ббезъ при-
^{чинѣ.}</sup>

4 За въздаяніе на любовѣ-тѣ ми, враждеб-
^{ници ми ежъ;}
^{А азъ ся молїж.}

5 И ^{въ}вѣздадохъ ми зло за добро,
^{И ненависть за любовѣ-тѣ ми.}

6 Постави нечестивъ надъ него:
^{И ^{въ}противникъ да стои отъ десно ми.}

7 Когато ся сѣди, да излѣзи повиненъ,
^{И ^{въ}молитва-та му да бѫде въ грѣхъ.}

8 Да бѫдѣтъ дни-тѣ му малко:
^{Другъ да земе чинъ-тѣ му.}

9 ^жДа бѫдѣтъ сынове-тѣ му сирачета
^{И жена му вдовица.}

10 Да ся скытатъ всякога сынове-тѣ му,
^{и да станжть просящи,}
<sup>И да излѣзываца изъ развалены-тѣ си же-
^{лища да просяять хлѣбъ.}</sup>

11 ^аДа впримчи замодавецъ всичкій му и-
^{мотъ,}
<sup>И да разграбятъ чужденци-тѣ трудове-
^{ти ми.}</sup>

12 Да нѣма кой да простре милость къмъ
^{него,}
^{И да нѣма кой да пожалѣ сирачета-та ми.}

13 ^иВнуци-тѣ му да бѫдѣтъ истрѣбени:
<sup>Въ идїшкѣ-тѣ родъ ^ида ся изглади име-
^{то имъ.}</sup>

14 ^аДа ся помене прѣдъ Господа беззаконіе-
^{то на бащи-тѣ ми;}

^а Псал. 57; 5, 11.
^и Псал. 60; 5 и др.
^и Быт. 49; 10.
^е Псал. 60; 9.
^ж Псал. 60; 12.

^и Псал. 35; 7, 12. 38; 20.
^з Зах. 3; 1.
^д Прил. 28; 9.
^е Дѣян. 1; 20.
^ж Иех. 22; 24.
^з Иов. 5; 5. 18; 9.
^и Иов. 18; 19. Псал. 37; 29.
^и Прил. 10; 7.
^к Иех. 20; 5,